

Elment az újságíró-fejedelem

Lovas István újságíróval 2018. június 11-én tragikus hírtelenséggel szívhalál végzett. Dolgozósobájában, számítógépasztalára dőlve érte a halál. Május 30-án, utolsó találkozásunkor kérdeztem tőle, hogy így, 70 év felett gondolkodik-e azon, hogy meddig folytatja. Azt mondta, el sem tudja képzelni, hogy nyugdíjas életet éljen. Épp olyan érdeklődés, felfokozott munkabírási jellemezte, mint amikor 22 évvel ezelőtt megismertem. A 90-es években napi négy órát aludt, folyamatosan 9 nyelvből fordított, és írta összesíthetetlen cikkeit.

Lovas István egyedülálló személyisége volt a magyar jobboldali újságírásnak. 1945. július 17-én Budapesten született. Komoly sportmúlttal rendelkezett: súlyemelő országos harmadik helyezett volt, majd egész életében edzett. Súlyozott és úszott 70 éves kora után is, megjelenése is tekintélyt parancsoló volt 195 centijével.

Középiskolás társaival illegális Kereszténydemokrata Munkáspártot alapított. Céljaik között szerepelt a rendőrség és a hadsereg – beleértve 90 000 szovjet katonát – lefegyverzése. Első rendőrségi kihallgatása után 19 évesen megpróbált Csehszlovákián és az NDK-n keresztül Nyugatra jutni. Már egész Kelet-Európában köröztek, mire el tudták kapni. Hazatoloncolták és három év két hónapra ítélték. A börtönben majd később, szabadulása után is fordított. Egyik rabtársa, Harangozó Lajos

Két jó barát: Kelemen Miklós és Lovas István

mesélte egy évtizede, hogy mennyi erőt adott a többi rabnak, amikor többnapos magánzárka után is mosolyogva jött elő cellájából. Erkölcsei bizonyítvány hiányában egyetemre nem mehetett. Megnősült, két lánya született, de nem bírta a szabadság hiányát, tovább akart tanulni, ezért el akarta hagyni az országot. 1975-ben elvált. Disszidálni csak úgy tudott, hogy rövid időre névházasságot kötött egy kanadai lánnyal, és a helsinki záróokmányra hivatkozva kérte a családjegyzést. Végül kijutott Montrealba, majd Calgaryba. A McGill és a Kaliforniai Egyetemen politológiát végzett. Ecuadori-francia feladatától két újabb lánya született

az Egyesült Államokban, de később elváltak.

A Szabad Európa Rádió egykori munkatársaként tiltott, ismeretlen könyveket mutatott be a magyar hallgatóknak. Az emigrációból 1990 nyarán hazaszerete hozta haza, pedig ő a világ bármely pontján meg tudott volna élni. Újránősült, és megszületett legkisebb, ötödik lánya. 1992 óta a Pesti Hírlapban, majd 1994-től a Demokrataiban írt cikkeivel országos ismertségre tett szert bátorságával, lényeglátásával, szókimondásával. Legendások voltak a Magyar Rádió Vasárnapi Újság című műsorában 1997-től 2006-ig felolvasott jegyzetei, melyet hétről hét-

re száz ezrek hallgattak, mígnem 2006-ban hatalmi szóval hallgattatták el. Bencsik Andrással, Bayer Zsolttal és Tóth Gy. Lászlóval hosszú évekig vezette a Sajtóklub című politikai vitaműsort. Nyílt leveleivel új műfajt teremtett a magyar újságírásban. 2004 és 2014 között a Magyar Nemzet brüsszeli tudósítójaként izgalmas híreivel újította meg a tudósítói műfajt.

Lovas István, aki a politológia doktora is volt, már életében legendássá vált széles körű tájékozottságával, végtelen munkabírássával és szorgalmával. Kérlelhetetlen ellenfele volt a kettős mércének, a háborúknak, más népek elnyomásának. Kiállt a határon túli magyarság jogaiért, a kereszténységért, a szólásszabadságért, a közkeletű békéért, a megszállt palesztin területen élőkért, a kommunizmus bűneinek feltárásáért. Tucatszövegben mutatta be a szingapúri modellt, amit ideálisnak és rendpártiként követendőnek tartott. Sokat ostromozta az Egyesült Államok gyilkos háborúit, a neokonzervatív külpolitikahadipari-gazdasági szervezett érdekcsoportokat, amelyek, álláspontja szerint pusztulásba vihetik az egész világot. Lovas olyan fajsúlyos ügyeket és történeteket írt meg, amelyeket a nyugati fősodratú médiumok is elhallgattak. E célból indította el saját honlapját, a Lovasistvan.hu-t is.

Hajnal Csaba barátommal azon leszünk a következő években, hogy minden fellelhető cikkét itt elér-

hetővé tegyük. A Lovas-cikkek ugyanis olyan szempontból is különlegesek, hogy sok esetben 10-20 év után sem veszítenek aktualitásukból. Sokat harcolt az MTI-vel is, amiért a polgári kormányt erősítő hírek sokaságát elhallgatják, mivel a rendszerváltás ott is elmaradt.

Nem alkudott meg, nem esett kétségbe soha, és senkinek sem hagyta, hogy megmondja, miről nem írhat, de még azt sem, hogy megkérdése nélkül a szerkesztők beleírjanak a cikkeibe. Tényekkel teletűzdelt publicisztikai időtállóak, és mintát jelentenek a jövő újságíróinak is. Nagy lélek, vibráló szellem volt. Hatalmas életszeretet jellemezte. Közvetlen volt és barátságos, vidám személyiség. Sokszor meghívta barátait személyes beszélgetésre, egy jó ebédre. Gyakran volt szívélyes vendéglátó tágas bicskei házában. Mégis magányos harcos volt, aki csak a munkának élt.

Lovas István halála felbecsülhetetlen veszteség a nemzeti oldal és az egész magyarság számára. Olyan példakép ő, aki mindig utolérhetetlen lesz. Egyedülállóan értékes életművet hagyott maga után, mindenféle vargabetű és kacsakaring nélkül: Kádár börtöntől kezdve halála pillanatáig egész életútja egy nyílegenes vonal, mondhatni gerinc, ami irányt mutat számunkra. Egész életét tette fel az igazságkeresésre. Nyugodjék békében!

KELEMEN MIKLÓS

Szingapúrban, Asztanában és Szentpéterváron alakul az új világrend

LOVAS ISTVÁN

E cikk mottója Mao Cetung volt kínai kommunista vezető azon mondanása lehetne, hogy „a mennyország alatt minden totális káoszban van, tehát a helyzet kiváló”. A káosz egyik előállítója a most Torinóban tárgyaló bilderbergerek. Jellemző a nyugati médián eluralkodó, vészes sebesgű egyenirányúsításra, hogy míg a múlt évi Bilderberg-találkozóról még a BBC is ejthetett egy pár szót, az ideiről már annak is befogták populistázó szájcsovéját. Ugyanakkor Hermann Ploppa német politológus, aki könyvet is írt a világ-hatalmi elitéről, az orosz Sputnik News hírügynökség német nyelvű szolgálatának adott interjújában azt állítja, „a most tárgyaló bilderbergerek háborút készítenek elő Oroszország ellen”.

A vasárnapig tartó Bilderberg-találkozón ott van Ursula von der Leyen német honvédelmi miniszter, Jens Stoltenberg NATO-főtit-

kár, Charles Michel belga miniszterelnök, Günther Oettinger uniós költségvetési és személyzeti biztos, William Alexander holland király és Mark Rutte holland miniszterelnök is. A Bilderberg által közzétett témákból egyértelműen látható, hogy ott megbeszéli az Oroszország elleni háborút, és hogy az állítólagos orosz agresszió küszöbön álló lehetőségét a Bilderberg-elit befolyása alatt álló média folyamatosan emlegetni fogja.

Azért ismerjük el, nagyon „aranyos”, hogy a fősodratú sajtó – amely napokon át tartó figyelemmel kísérte például a brit királyi sarj minapi házasságát – egy betűnyi érdeklődést nem mutat a több mint száz nyugati elit torinói tracsca iránt. Ploppa elemzését és hipotézisét a tények valahogyan óránként támasztják alá. Például az, hogy Theresa May brit miniszterelnök a kanadai Quebec Cityben kezdődő G7-csúcson társait arról akarja megszondáztatni, mi lenne a véleményük egy nemzetközi gyorsreagálású hadtest felállításáról egy orosz agresszió ellen, amely – „természetesen” – bármely percben kitörhet.

A káosz további oldala, hogy a NATO-ban pánik uralkodik, amiért úgy gondolják (a kiszámíthatatlan), Donald Trump amerikai elnök által kirobbantott transzatlanti ke-

reskedelmi háború szétverheti az észak-atlanti szerződést. Olyannyira, hogy az előbb említett Jens Stoltenberg NATO-főtitkár idegesen nyilatkozta a trumpi kereskedelmi fúrásokkal kapcsolatban: „a NATO nemcsak továbbra is egyesült erő, de a jövőben még inkább erősíteni fogja a transzatlanti kapcsolatokat”.

Jellemző a nyugati oldalon jelentkező irtatlan megzavarodásra, hogy az orosz–német közvetlen gázvezeték annyszor bíráló svéd kormány engedélyt adott a földgázvezeték balti-tengeri lefektetésére svéd területi vizeken, és a korábbi finn és német engedély után már csak Dániára vár az engedélyezés kibocsátása.

Most pedig vessünk egy pillantást a káosz egészen másik oldalára, azaz az eurázsiai és egyéb kontinensekről származó, világbe-két, normális kapcsolatokat kívánó szövetségek erősödésére.

A pán-ázsiai világ legismertebb angol nyelvű, de nem a nyugati médiaoligarchák kezében lévő Asia Times egyik vezető publicistája, a brazil Pepe Escobar Szingapúrban, Asztanában és Szentpéterváron alakul az új világrend címmel írt arról, hogy az e városokban tartott, illetve e hétvégén tartandó csúcskonferenciák adnak izelítőt arról, hogy miként alakul az új világrend.

A kazahsztáni asztanai gazdasági fórum arra összpontosított, hogy „a megapartnerségek miként változtathatják meg a világkereskedelmet”. Ott jelen volt a hatalmas tőkés ázsiai infrastruktúra beruházási bank kínai elnöke csakúgy, mint Romano Prodi, az Európai Bizottság volt olasz elnöke is. És ott lebegett a 21. századi világ legóriásibb, kontinenseket a kereskedelem érdekében összekötő Új Selyemút projektje, amely a résztvevők mindegyikének kérdőjele nélkül pozitívumot jelentett. A nyugati média által szándékosan figyelmen kívül hagyott találkozón Irán megállapodást írt alá a résztvevő országokkal egy szabadkereskedelmi övezet kialakítására.

A szentpétervári éves Nemzetközi Gazdasági Fórum a davosi fórum orosz változata. A nyugati média „figyelmetlensége” eziránt dettó, írja Escobar. Holott Macron francia elnök is ott tanyázott. És az IMF elnöknője is. A találkozó súlya szintúgy óriási volt.

A mostani hétvégén pedig a Sárga-tenger partján fekvő kínai Csingtao városában ülnek össze a Sanghaji Együttműködési Szervezet tagországainak vezetői. Ez lesz az első olyan csúcs, amelyet azóta tartanak, hogy India és Pakisztán teljes jogú tagként csatlakozott e szervezethez a 2017-es asztanai csúcstalálkozón. Ott arról tárgyal-

tak, miként lehet olyan nemzetközi kapcsolatokat létrehozni, amelyek minden félnek nyereséget jelentenek.

Pontosan két héttel ezelőtt pedig Szingapúrban tartották a Sangri-Lá (kínaiul „Földi Paradicsom”) találkozót negyven ország küldötteinek – így katonai delegáltak – részvételével. Amiről egy kínai professzor azt írta, az ott szintén középpontban lévő Új Selyemút projekt „a posztnyugat-westfáliai világ végéhez vezető út”. És amiről a világhírű szingapúri politológia-professzor, Kishore Mahbubani, hazája volt ENSZ-nagykövete azt írta: „A nyugati uralom a végéhez közeledik... A Nyugat csak fokozza jelentéktelenségét és szétesését”, idezi őt Pepe Escobar.

Meg nem erősített információk szerint egy evidensen nem létező Magyar Bátorságügyi Közvélemény-kutató Intézet azt a kérdést tette fel magyar, orosz, osztrák és német polgároknak, hogy a káosz melyik oldalán állók nézeteit és törekvéseit támogatják. A megkérdezettek 83 százaléka nem a bilderbergereket. Az MTI és nyomában a közszolgálati hírszerkesztők a felmérés eredményeiről éppen úgy hallgattak, mint a Bilderberg-összejövetelről.

A szerző egyik utolsó cikke a Magyar Idők című napilapban